

Nieuwsbrief - OR Updates

Nummer 7, 2025

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:433](#) 20-02-2025

Enquête New Office Centre B.V. c.s.

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:278](#) 03-02-2025

Tweedefasebeschikking enquête: vaststelling wanbeleid en ontslag bestuurder

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:7476](#) 03-12-2024

Customized Energy Systems B.V./Holland Energie Groep B.V. en E-Unit Nederland B.V. c.s.

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:3140](#) 14-11-2024

Enquête ICTS International N.V. (tweede fase)

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2024:1163](#) 16-04-2024

Tegenstrijdig belang prioriteitsaandeelhouder tevens bestuurder

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2025:5016](#) 27-03-2025

Karskens/Omroepvereniging Ongehoord Nederland I

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2025:4999](#) 27-03-2025

Karskens/Omroepvereniging Ongehoord Nederland II

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2025:1396](#) 12-03-2025

Teruglevering van certificaten door 'Bad Leaver'

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2025:1192](#) 26-02-2025

Afwijzing verzoek heropening vereffening Panver B.V.

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2025:2004](#) 25-02-2025

Afwijzing verzoek heropening vereffening Pure Aston B.V.

RECHTSPRAAK

Afwijzing verzoek heropening vereffening Pure Aston B.V.

Een ontbonden vennootschap is ten onrechte als zijnde geliquideerd uitgeschreven uit het handelsregister. Zij heeft echter nog een aandelenbelang in een andere vennootschap. De voormalig bestuurder verzoekt de rechtbank daarom de vereffening te heropenen en een vereffenaar te benoemen. De rechtbank wijst het verzoek af, omdat heropening niet nodig is nu de vereffening nog niet is geëindigd vanwege het bestaan van een destijds reeds bekende bate.

Pure Aston B.V. ('Pure Aston') is blijkens het uittreksel uit het handelsregister van de KvK ontbonden en beëindigd. Bij de vereffening is abusievelijk over het hoofd gezien dat de vennootschap nog een belang hield in de Franse vennootschap Fabrique D'Biochar. De bestuurder van Pure Aston verzoekt de rechtbank daarom de vereffening te heropenen en een vereffenaar te benoemen.

De rechtbank oordeelt op grond van artikel 2:23c lid 1 BW jo. artikel 2:19 lid 5 BW dat heropening van de vereffening niet nodig is nu de vereffening nog niet is geëindigd aangezien er nog een bekende bate was. De rechtbank heeft haar voornemen afwijzend te beslissen aan verzoeker per brief meegedeeld, die daarop heeft aangegeven dat hij een beschikking van de rechtbank wenst. De enig aandeelhouder van Pure Aston is eveneens door de rechtbank op de hoogte gesteld, maar heeft daarop niet gereageerd. De rechtbank wijst het verzoek af.

K.H. Boonzaaijer, april 2025

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 25-02-2025

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2025:2004

Zaaknummer: C/15/349713/ HA RK 24-25

Rechters: S.M. Auwerda

Advocaten: D.A.Q. Willemse

Wetsartikelen: 2:23c BW en 2:19 lid 5 BW

RECHTSPRAAK

Afwijzing verzoek heropening vereffening Panver B.V.

Een ontbonden vennootschap is ten onrechte als zijnde geliquideerd uitgeschreven uit het handelsregister. Zij heeft echter nog een aandelenpakket waarvan de overdracht nog niet heeft plaatsgevonden omdat de notaris de leveringsakten nog niet heeft gepasseerd. De KvK wil de uitschrijving niet herstellen 'omdat aan de uitschrijving een vereffening is voorafgegaan'. De voormalig aandeelhouder verzoekt de rechtbank daarom de vereffening te heropenen en een vereffenaar te benoemen. De rechtbank wijst het verzoek af, omdat heropening niet nodig is nu de vereffening nog niet is geëindigd en de vereffenaar van destijds bevoegd is gebleven de rechtshandelingen te verrichten die noodzakelijk zijn voor de vereffening.

Comant BVBA ('Comant') verzoekt de rechtbank de vereffening van Panver B.V. ('Panver') te heropenen. Comant was ten tijde van de ontbinding enig aandeelhouder. Panver had ten tijde van de ontbinding als enige baten een pakket aandelen in twee andere vennootschappen. De vereffenaar had de notaris de opdracht verleend deze aandelen over te dragen aan Comant. De leveringsakten zijn echter nooit daadwerkelijk gepasseerd. In de veronderstelling dat de vereffening was voltooid is de beëindiging van Panver in het handelsregister ingeschreven. De KvK wil de uitschrijving niet herstellen 'omdat aan de uitschrijving een vereffening is voorafgegaan'. Omdat Comant de aandelen alsnog wil laten overdragen, verzoekt zij de rechtbank de vereffening te heropenen.

De rechtbank oordeelt op grond van artikel 2:23c lid 1 BW jo. artikel 2:19 lid 5 BW dat heropening van de vereffening niet nodig is nu de vereffening nog niet is geëindigd aangezien er nog een bekende bate was. Panver is al die tijd blijven voortbestaan en de vereffenaar van destijds is bevoegd gebleven de rechtshandelingen te verrichten die noodzakelijk zijn om Panver verder te vereffenen. De rechtbank wijst het verzoek daarom af.

K.H. Boonzaaijer, april 2025

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 26-02-2025

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2025:1192

Zaaknummer: 409646 EX RK 24-163

Rechters: I.L.P. Crombeen

Advocaten: D.A.A.P. de Jong

Wetsartikelen: 2:23c BW en 2:19 lid 5 BW

RECHTSPRAAK

Karskens/Omroepvereniging Ongehoord Nederland II

Arnold Karskens heeft geen recht op een billijke vergoeding, omdat Omroepvereniging Ongehoord Nederland een redelijke ontslaggrond had en niet ernstig verwijtbaar heeft gehandeld. Omdat de opzegtermijn niet in acht is genomen, wordt aan Karskens de gefixeerde schadervergoeding toegekend.

Feiten

Eiser ('Bestuurder') is een van de oprichters van Omroepvereniging Ongehoord Nederland ('ON!'). Hij is sinds de oprichting van ON! Bestuurder en voorzitter. Per 1 januari 2022 is hij op basis van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd in dienst getreden als algemeen directeur/hoofdredacteur. Op 19 december 2020 heeft Bestuurder de AOW-gerechtigde leeftijd bereikt. De raad van toezicht ('RvT') heeft op 20 juni 2023 besloten voor Bestuurder een gelijke ziektevoorziening te treffen als voor degenen die nog niet de AOW-gerechtigde leeftijd hebben bereikt, inclusief loondoorbetaling voor een periode van twee jaar.

Terwijl Bestuurder in juli 2024 op vakantie was, heeft de RvT een brandbrief ontvangen van een collectief van bezorgde medewerkers van ON!. Uit de brief volgt dat Bestuurder de redactionele vrijheid zou hebben beperkt, Raisa Blommestein de omroep heeft uitgewerkt, zich grensoverschrijdend heeft gedragen en met zijn handelen een angstcultuur heeft doen ontstaan. Bestuurder heeft zich op 29 juli 2024 ziek gemeld. Op 2 augustus 2024 heeft de RvT Bestuurder uitgenodigd voor een vergadering op 13 augustus 2024 waarop zijn voorgenomen schorsing als bestuurder stond geagendeerd. Tevens is Bestuurder per direct op non-actief gesteld. In de uitnodiging is naar de brandbrief verwezen. Bestuurder heeft een dag later op X gezegd dat er een coup tegen hem gepleegd zou worden.

Op 13 augustus 2024 heeft de RvT een rapport met voorlopige bevindingen uitgebracht naar aanleiding van het intern onderzoek dat op 9 juli 2024 was gestart. Uit het onderzoek volgt dat Bestuurder zich op intimiderende wijze had uitgelaten en gedragen tegenover diverse medewerkers, dat er onder het bestuur van Bestuurder een angstcultuur zou zijn ontstaan, dat

Bestuurder zijn eigen belangen boven die van ON! zou prioriteren en dat hij zich, met zijn bericht van 3 augustus 2024, schuldig heeft gemaakt aan smaad, laster en het uiten van dreigende teksten. De op 13 augustus 2024 geplande RvT-vergadering is verplaatst en heeft op 27 augustus 2024 plaatsgevonden. Tijdens de vergadering is Bestuurder geschorst en is afgesproken dat een onafhankelijk onderzoeksbureau een onderzoek naar de situatie zou uitvoeren. Uit het onderzoeksrapport volgt dat Bestuurder zich schuldig zou hebben gemaakt aan ongepast gedrag, zoals intimideren en vernederen.

Op 20 september 2024 heeft ON! Bestuurder laten weten dat er bereidheid bestond om hem inzage te geven in de transcripties van de in het kader van het interne onderzoek afgenomen interviews, indien de stukken vertrouwelijk worden behandeld. Het onderzoeksbureau heeft Bestuurder gevraagd mee te werken aan het rapport. Bestuurder heeft dit geweigerd omdat hij geen inzage kreeg in bevindingen.

Op 9 oktober 2024 heeft de RvT Bestuurder uitgenodigd voor een vergadering op 11 oktober 2024 waarop zijn voorgenomen ontslag als bestuurder stond geagendeerd. De toelichting op het voorgenomen besluit vermeldt dat volgens de statuten bij spoedeisend belang een kortere oproeptermijn dan een week mag worden aangehouden. De RvT heeft bij het voorgenomen besluit, kort en goed, aangevoerd dat er sprake was van disfunctioneren, ernstig verwijtbaar handelen en een door Bestuurder verstoorde arbeidsverhouding. Op 11 oktober 2024 is Bestuurder, bij zijn afwezigheid, ontslagen als bestuurder. Op 10 december 2024 heeft de RvT het ontslagbesluit van 11 oktober 2024 bekrachtigd.

Op 7 januari 2025 heeft ON! Bestuurder medegedeeld dat hij zijn geheimhoudingsplicht uit de arbeidsovereenkomst heeft geschonden. ON! heeft aanspraak gemaakt op de betaling van boetebedragen. Bestuurder voert aan dat ON! zijn arbeidsovereenkomst niet heeft opgezegd en dat hij ten tijde van het ontslagbesluit arbeidsongeschikt was wegens ziekte. Voor het geval er sprake was van een opzegging, voert Bestuurder aan dat deze moet worden vernietigd, gelet op het opzegverbod en de Wet bescherming klokkenluiders. Indien de beëindiging toch in stand blijft, verzoekt Bestuurder de gefixeerde schadevergoeding. ON! verzoekt om veroordeling van Bestuurder in de proceskosten. ON! betwist dat naast de rechtsgeldig genomen ontslagbesluiten een aparte mededeling over de beëindiging van de arbeidsovereenkomst nodig was. Verder betwist zij dat het opzegverbod bij ziekte nog van toepassing was op de datum van de ontslagbesluiten en dat Bestuurder als klokkenluider kan worden aangemerkt.

Oordeel

De rechter oordeelt als volgt. Voor een zieke AOW-gerechtigde werknemer geldt een verkort

opzegverbod van zes weken. Bestuurder betwist niet dat op grond van de wet een verkort opzegverbod voor hem geldt, maar stelt dat tijdens de RvT-vergadering van 20 juni 2023 is besloten dat dit niet voor hem geldt. In die vergadering is namelijk het besluit genomen om de algemeen directeur een gelijke ziektevoorziening te geven als degenen die nog niet de AOW-gerechtigde leeftijd hebben bereikt. Uit de notulen volgt dat het de bedoeling was om Bestuurder een langere loondoorbetaling te bieden, maar niet dat het de bedoeling was om de wettelijke termijn van het opzegverbod tijdens ziekte te verlengen. Dit betekent dat het opzegverbod bij ziekte op 10 december 2024 niet meer van kracht was.

Het beroep van Bestuurder op de bescherming van klokkenluiders gaat niet op. De misstanden waarvan Bestuurder aanvoert dat hij ze aangekaart heeft, waren al buiten de omroep bekend.

Bij de opzegging van de arbeidsovereenkomst van een bestuurder moet de opzegtermijn ook in acht worden genomen. ON! heeft dat niet gedaan. Het standpunt van ON!, dat zij gelet op de onrust geen andere keuze had, deelt de rechter niet. Bestuurder was op dat moment ziek en niet aanwezig op de werkvloer. ON! dient de gefixeerde schadevergoeding over de opzegtermijn, te weten van 10 december 2024 tot 1 maart 2025, te betalen.

Er wordt Bestuurder geen billijke vergoeding toegekend. ON! had een redelijke ontslaggrond. Gelet op de meldingen, gedragingen van Bestuurder en resultaten van het onderzoeksrapport kon de RvT in alle redelijkheid besluiten om Bestuurder te ontslaan. ON! heeft niet ernstig verwijtbaar gehandeld. De rechtbank acht de op non-actiefstelling begrijpelijk aangezien er vrees bestond bij ON! dat er spanningen op de werkvloer zouden ontstaan als Bestuurder na de brandbrief op de werkvloer zou verschijnen. Ook de schorsing acht de rechter niet onterecht, gelet op de beschuldigingen en het feit dat onderzoek moest worden afgewacht. Ook het feit dat het ontslagbesluit van 11 oktober 2024 is vernietigd (zie OR 2025-0067), noopt niet tot een billijke vergoeding. Dit is namelijk uitsluitend vernietigd vanwege de te korte oproepingstermijn. Hoewel het interne onderzoek onzorgvuldig is uitgevoerd, acht de rechter dit onvoldoende om een billijke vergoeding toe te kennen.

De rechter oordeelt dat de informatie die werknemer heeft geopenbaard, geen vertrouwelijke informatie betreft. Hij heeft het geheimhoudingsbeding daarom niet geschonden. De proceskosten worden gecompenseerd.

Redactie, maart 2025

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 27-03-2025

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2025:4999

Zaaknummer: C/09/678291 HA RK 25-12

Rechters: M.E. Groeneveld-Stubbe

Advocaten: A.M. Takkenberg, J.I. van Vlijmen en Z. Aliar

Wetsartikelen: 7:699 BW, 7:670 BW en 7:671 lid 11 BW

RECHTSPRAAK

Karskens/Omroepvereniging Ongehoord Nederland I

Het ontslag van Arnold Karskens als bestuurder van Omroepvereniging Ongehoord Nederland per 11 oktober 2024 wordt vernietigd, onder meer vanwege een te late oproeping van de bestuurder. Zijn loonvordering wordt gedeeltelijk toegewezen.

Feiten

Eiser ('Bestuurder') is een van de oprichters van Omroepvereniging Ongehoord Nederland ('ON!'). Hij is sinds de oprichting van ON! Bestuurder en voorzitter. Per 1 januari 2022 is hij op basis van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd in dienst getreden als algemeen directeur/hoofdredacteur. Op 19 december 2020 heeft Bestuurder de AOW-gerechtigde leeftijd bereikt. De raad van toezicht ('RvT') heeft op 20 juni 2023 besloten voor Bestuurder een gelijke ziektevoorziening te treffen als voor degenen die nog niet de AOW-gerechtigde leeftijd hebben bereikt, inclusief loondoorbetaling voor een periode van twee jaar.

Terwijl Bestuurder in juli 2024 op vakantie was, heeft de RvT een brandbrief ontvangen van een collectief van bezorgde medewerkers van ON!. Uit de brief volgt dat Bestuurder de redactionele vrijheid zou hebben beperkt, Raisa Blommestein de omroep heeft uitgewerkt, zich grensoverschrijdend heeft gedragen en met zijn handelen een angstcultuur heeft doen ontstaan. Bestuurder heeft zich op 29 juli 2024 ziek gemeld. Op 2 augustus 2024 heeft de RvT Bestuurder uitgenodigd voor een vergadering op 13 augustus 2024 waarop zijn voorgenomen schorsing als bestuurder stond geagendeerd. Tevens is Bestuurder per direct op non-actief gesteld. In de uitnodiging is naar de brandbrief verwezen. Bestuurder heeft een dag later op X gezegd dat er een coup tegen hem gepleegd zou worden.

Op 13 augustus 2024 heeft de RvT een rapport met voorlopige bevindingen uitgebracht naar aanleiding van het intern onderzoek dat op 9 juli 2024 was gestart. Uit het onderzoek volgt dat Bestuurder zich op intimiderende wijze had uitgelaten en gedragen tegenover diverse medewerkers, dat er onder het bestuur van Bestuurder een angstcultuur zou zijn ontstaan, dat Bestuurder zijn eigen belangen boven die van ON! zou prioriteren en dat hij zich, met zijn bericht van 3 augustus 2024, schuldig heeft gemaakt aan smaad, laster en het uiten van

dreigende teksten. De op 13 augustus 2024 geplande RvT-vergadering is verplaatst en heeft op 27 augustus 2024 plaatsgevonden. Tijdens de vergadering is Bestuurder geschorst en is afgesproken dat een onafhankelijk onderzoeksbureau een onderzoek naar de situatie zou uitvoeren. Uit het onderzoeksrapport volgt dat Bestuurder zich schuldig zou hebben gemaakt aan ongepast gedrag, zoals intimideren en vernederen.

Op 9 oktober 2024 heeft de RvT Bestuurder uitgenodigd voor een vergadering op 11 oktober 2024 waarop zijn voorgenomen ontslag als bestuurder stond geagendeerd. De toelichting op het voorgenomen besluit vermeldt dat volgens de statuten bij spoedeisend belang een kortere oproeptermijn dan een week mag worden aangehouden. De RvT heeft bij het voorgenomen besluit, kort en goed, aangevoerd dat er sprake was van disfunctioneren, ernstig verwijtbaar handelen en een door Bestuurder verstoorde arbeidsverhouding. Op 11 oktober 2024 is Bestuurder, bij zijn afwezigheid, ontslagen als bestuurder. Op 10 december 2024 heeft de RvT het ontslagbesluit van 11 oktober 2024 bekrachtigd.

Bestuurder vordert ON! in het incident te veroordelen tot loondoorbetaling tot de einddatum van de arbeidsovereenkomst. In de hoofdzaak vordert Bestuurder een verklaring voor recht dat het ontslagbesluit van 11 oktober 2024 nietig is. Bestuurder voert aan dat het ontslagbesluit van 11 oktober 2024 vanwege het opzegverbod tijdens ziekte niet automatisch leidt tot het einde van de arbeidsovereenkomst én dat het besluit nietig of vernietigbaar is omdat de oproeping in strijd met de statuten en de redelijkheid en billijkheid is gedaan. ON! vraagt de rechtbank om Bestuurder niet-ontvankelijk te verklaren. Zij voert aan dat zij al vanaf 10 september 2024 geen loon meer hoefde te betalen omdat de loondoorbetalingsverplichting vanwege de AOW-leeftijd van Bestuurder was gestopt.

Oordeel

De rechter oordeelt als volgt. Aan de vraag of het opzegverbod aan het einde van de arbeidsovereenkomst in de weg staat, komt de rechter niet toe, omdat het ontslagbesluit van 11 oktober 2024 vernietigbaar is. Artikel 8 lid 6 van de statuten bevat een specifieke regeling voor ontslag van een bestuurder. De bepaling schrijft voor dat dit voornemen tijdig moet worden medegedeeld. De rechter is van oordeel dat het voor een bestuurder wiens betrekkingen op het spel staan en voor wie de RvT in feite de laatste kans is om zich te verweren, niet redelijk is dat een (veel) kortere termijn dan zeven dagen zou gelden. Uit de uitnodiging voor de vergadering van de RvT blijkt bovendien dat de RvT zelf ook als uitgangspunt nam dat de termijn voor bijeenroeping in beginsel een week zou zijn. De termijn (van twee dagen) van oproeping is zodanig kort dat niet kan worden gezegd dat het ontslag tijdig is medegedeeld en dat Bestuurder daadwerkelijk de kans heeft gehad zich te weren. Daarbij speelt mee dat Bestuurder arbeidsongeschikt was en dat de uitnodiging in ieder geval

één nieuwe ontslagreden bevatte. De vordering tot vernietiging van het ontslagbesluit van 11 oktober 2024 wordt toegewezen. Door de vernietiging van het ontslagbesluit is ook het arbeidsrechtelijk ontslag ongeldig.

Uit de notulen van de RvT-vergadering van 20 juni 2023 maakt de rechter op dat het de bedoeling was Bestuurder, ondanks zijn AOW-gerechtigde leeftijd, 104 weken loondoorbetaling toe te zeggen. De loonvordering van Bestuurder over oktober 2024 wordt toegewezen. De wettelijke verhoging wordt gematigd tot 25%, omdat er geen sprake is van het zonder enige grond niet betalen van loon. Omdat in de verzoekschriftprocedure tussen partijen is geoordeeld dat de arbeidsovereenkomst is geëindigd met het ontslagbesluit van 10 december 2024, wordt ON! slechts veroordeeld tot betaling van het loon tot 10 december 2024. ON! wordt in de proceskosten veroordeeld.

Redactie, maart 2025

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 27-03-2025

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2025:5016

Zaaknummer: C/09/675856 HA ZA 24-986

Rechters: M.E. Groeneveld-Stubbe

Advocaten: A.M. Takkenberg, J.I. van Vlijmen en Z. Aliar

Wetsartikelen: 2:15 BW, 7:629 BW, 7:670 BW en 2:8 BW

RECHTSPRAAK

Teruglevering van certificaten door ‘Bad Leaver’

Er heeft een arbeidsovereenkomst bestaan tussen een van de eiseressen en gedaagde. Een van de eiseressen heeft certificaten van aandelen verkocht aan gedaagde. In de hoofdzaak wordt teruglevering gevorderd van de door gedaagde gehouden certificaten (primair) tegen een koopprijs van € 28.000. De hoogte van deze koopprijs is een gevolg van de kwalificatie van gedaagde als ‘Bad Leaver’. De feiten en omstandigheden die volgens eiseressen moeten leiden tot de kwalificatie van gedaagde als ‘Bad Leaver’, hebben betrekking op de arbeidsovereenkomst die tussen een van de eiseressen en gedaagde heeft bestaan. De zaak wordt daarom verwezen naar de kamer voor kantonzaken (van een andere rechtbank).

Feiten

Werkgeefster en werknemer hebben met ingang van 1 juni 2017 een arbeidsovereenkomst gesloten. Op 30 december 2020 zijn aan werknemer 8820 certificaten van aandelen in werkgeefster verkocht voor een bedrag van € 28.000. Werknemer heeft op 8 april 2024 zijn arbeidsovereenkomst opgezegd met ingang van 1 juli 2024. Werkgeefster vordert in de hoofdzaak teruglevering door werknemer van de door hem gehouden certificaten, primair tegen een koopprijs van € 28.000. Werkgeefster baseert deze vordering op de Administratievoorwaarden, die onderdeel zijn van de koopovereenkomst van certificaten. Werknemer vordert dat de rechtbank zich onbevoegd verklaart en de zaak verwijst naar de sector kanton van de rechtbank Zeeland-West-Brabant.

Oordeel

De rechtbank overweegt als volgt. Op grond van artikel 93 onder c Rv moeten zaken betreffende een arbeidsovereenkomst worden behandeld en beslist door de kantonrechter. Met het gebruik van het woord ‘betreffende’ wordt uitgedrukt dat het niet alleen gaat om

vorderingen die hun grondslag hebben in een arbeidsovereenkomst. Voldoende is dat de vordering daarmee verband houdt. Dat werkgeefster haar vordering niet baseert op de arbeidsovereenkomst betekent dus niet dat de kantonrechter niet bevoegd is. Integendeel, want naar het oordeel van de rechtbank houdt de vordering van werkgeefster wel verband met de arbeidsovereenkomst die tussen partijen heeft bestaan. Dit geldt met name voor wat betreft de koopprijs van € 28.000 die werkgeefster voor de door werknemer te leveren certificaten wil betalen. De hoogte van deze koopprijs is een gevolg van de kwalificatie van werknemer als 'Bad Leaver' door werkgeefster. Volgens de Administratievoorwaarden is onder meer sprake van een 'Bad Leaver' indien beëindiging van de arbeidsovereenkomst plaatsvindt in verband met een dringende reden of als gevolg van omstandigheden als bedoeld in de artikelen 7:669 lid 3 sub e tot en met sub h BW. De rechtbank overweegt dat de feiten en omstandigheden die volgens werkgeefster moeten leiden tot de kwalificatie van werknemer als 'Bad Leaver', betrekking hebben op de arbeidsovereenkomst die tussen partijen heeft bestaan. Deze zaak moet daarom door de kantonrechter worden behandeld en beslist. Voor de relatieve bevoegdheid geldt in dit geval de hoofdregel van artikel 99 Rv, namelijk de rechter van de woonplaats van werknemer. In dit geval is dat de rechtbank Zeeland-West-Brabant. De rechtbank verklaart zich op grond van het voorgaande onbevoegd van de vordering kennis te nemen en verwijst de zaak in de stand waarin deze zich bevindt naar de rechtbank Zeeland-West-Brabant (kamer voor kantonzaken, locatie Breda).

Redactie, maart 2025

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 12-03-2025

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2025:1396

Zaaknummer: C/01/410491 / HA ZA 24-716

Rechters: E.J.C. Adang

Advocaten: J. Nederlof en I.O.D.V. Wetzels

Wetsartikelen: 93 Rv en 99 Rv

RECHTSPRAAK

Tegenstrijdig belang prioriteitsaandeelhouder tevens bestuurder

Een prioriteitsaandeelhouder die tevens bestuurder is van een stamrecht bv wordt in een bodemprocedure door de rechtbank in privé veroordeeld tot betaling van een geldbedrag aan de stamrecht bv. In zijn hoedanigheid als prioriteitsaandeelhouder onderwerpt hij diverse besluiten die verband houden met de tenuitvoerlegging van het vonnis aan goedkeuring van de prioriteit. Daarnaast neemt hij in zijn hoedanigheid als bestuurder het besluit om een ander advocatenkantoor in te schakelen en hoger beroep in te stellen tegen het vonnis. In kort geding vordert de andere, gewone, aandeelhouder tevens bestuurder dat de besluiten worden vernietigd en/of geschorst. In eerste aanleg worden de vorderingen door de voorzieningenrechter afgewezen. In hoger beroep worden de vorderingen grotendeels toegewezen. Het hof komt tot het voorlopige oordeel dat de besluiten in strijd zijn met de redelijkheid en billijkheid (art. 2:8 BW) en de tegenstrijdigbelangregeling (art. 2:239 lid 6 BW). In de vorderingen tegen de bestuurder-prioriteitsaandeelhouder zelf wordt de eisende partij niet-ontvankelijk verklaard: een vordering tot vernietiging van een besluit van een orgaan van een rechtspersoon kan op grond van artikel 2:15 lid 1 en lid 3 BW worden ingesteld tegen de rechtspersoon door iemand die een redelijk belang heeft bij naleving van de verplichting die niet is nagekomen of door de rechtspersoon zelf (en dus niet: tegen resp. door een orgaan van de rechtspersoon).

Achtergrond geschil en oordeel in eerste aanleg

In dit kort geding gaat het om een geschil tussen een moeder ('de Moeder') en haar zoon ('de Zoon') ten aanzien van de governance van een stamrecht bv ('Stamrecht BV'). De Stamrecht BV was in de jaren tachtig opgericht door de inmiddels overleden vader van de Zoon en echtgenoot van de Moeder in het kader van *estate planning* en met als doel het aangaan van pensioen- en lijfrente verplichtingen en het beleggen van vermogen teneinde daaruit pensioenverplichtingen en lijfrente te voldoen.

Na het overlijden van haar echtgenoot is de Moeder indirect aandeelhouder en bestuurder met de bevoegdheid Stamrecht BV alleen en zelfstandig te besturen (in de statuten aangeduid als algemeen bestuurder). Enkele jaren later is de Zoon eveneens bestuurder van Stamrecht BV met de bevoegdheid Stamrecht BV alleen en zelfstandig te vertegenwoordigen. Daarnaast heeft de Zoon vanaf dat moment een prioriteitsaandeel in Stamrecht BV.

In een bodemprocedure die de Moeder aanspant, wordt de Zoon in januari 2023 in eerste aanleg veroordeeld tot betaling van in totaal ruim € 800.000 aan Stamrecht BV en aan de Moeder wegens openstaande aflossingen en rentebetalingen uit hoofde van een aan de zoon verstrekte geldlening ('het Bodemvonnis'). Daarop besluit de Zoon als prioriteitsaandeelhouder de Moeder de functie van gewoon bestuurder toe te kennen, waarmee de Moeder haar zelfstandige vertegenwoordigingsbevoegdheid verliest. Daarnaast besluit de Zoon dat alle handelingen met betrekking tot het Bodemvonnis aan goedkeuring van hem als Prioriteitsaandeelhouder moeten worden onderworpen. Hieronder wordt in ieder geval verstaan het instellen van hoger beroep tegen het Bodemvonnis en het executeren daarvan. In een daaropvolgende bestuursvergadering wordt daarnaast besloten dat de samenwerking met het tot dan ingeschakelde advocatenkantoor wordt beëindigd en dat er een ander advocatenkantoor wordt ingeschakeld.

Hierop begint de moeder een kortgedingprocedure tegen de Zoon en Stamrecht BV. Daarin vordert zij schorsing van het besluit waarin haar zelfstandige bevoegdheid als bestuurder is ontnomen. Tevens vordert zij dat daarbij wordt bepaald dat zij zonder belemmering uitvoering kan geven aan het (laten) uitvoeren van het Bodemvonnis. In eerste aanleg worden haar vorderingen afgewezen door de voorzieningenrechter. Daartoe overweegt de voorzieningenrechter dat de Moeder schorsing vordert van een bestuursbesluit van Stamrecht BV, maar eraan voorbij ziet dat het besluit om haar de hoedanigheid van algemeen bestuurder (en daarmee de bevoegdheid Stamrecht BV zelfstandig te vertegenwoordigen) te ontnemen, is genomen door de vergadering van houders van prioriteits aandelen (in feite: de Zoon) op grond van de statuten. De Zoon en Stamrecht BV hebben naar het oordeel van de voorzieningenrechter dan ook met juistheid aangevoerd dat de Moeder een vordering instelt die beoogt een besluit te schorsen dat niet genomen is en ook niet genomen kon worden omdat het bestuur daartoe niet bevoegd is. De voorzieningenrechter komt daarmee tot de

slotsom dat er ook niet kan worden toegekomen een oordeel te vellen over het besluit van de prioriteit.

Oordeel in hoger beroep

De moeder stelt hoger beroep in. In hoger beroep heeft de Moeder haar eis aangevuld in die zin dat zij nu ook schorsing vordert van het besluit van de vergadering van prioriteitsaandeelhouders van Stamrecht BV om haar bevoegdheden als zelfstandig handelend bestuurder van de vennootschap in te trekken. Daarnaast vordert zij schorsing van het besluit van de bestuursvergadering waarbij haar zelfstandige bevoegdheid de vennootschap te vertegenwoordigen is ingetrokken en schorsing van tijdens diezelfde bestuursvergadering genomen deelbesluiten met betrekking tot het Bodemvonnis. De Moeder legt aan haar vordering tegen de Zoon mede ten grondslag dat hij als zelfstandig handelend bestuurder en als houder van het enige prioriteitsaandeel van Stamrecht BV de aan hem toekomende statutaire bevoegdheden heeft gebruikt met een ander doel dan waarvoor deze zijn verleend en dat hij aldus in strijd met artikel 3:13 BW heeft gehandeld.

Het hof begint met de overweging dat een vordering tot vernietiging van een besluit van een orgaan van een rechtspersoon kan worden ingesteld *tegen de rechtspersoon* door iemand die een redelijk belang heeft bij naleving van de verplichting die niet is nagekomen of *door de rechtspersoon* zelf (art. 2:15 lid 1 en lid 3 BW). Zowel de vergadering van prioriteitsaandeelhouders als het bestuur is een orgaan van Stamrecht BV. Het hof overweegt dat, nu de vordering is ingesteld door de Moeder als belanghebbende, de vorderingen tot vernietiging van besluiten van de prioriteit en het bestuur moeten worden ingesteld tegen de rechtspersoon, dus tegen Stamrecht BV. Voor zover de Moeder haar vorderingen heeft ingesteld tegen de Zoon in zijn hoedanigheid van zowel prioriteitsaandeelhouder als bestuurder, verklaart het hof haar daarin niet-ontvankelijk.

Vervolgens beoordeelt het hof de vordering tot schorsing van het besluit van de prioriteit, voor zover ingesteld tegen Stamrecht BV, en legt dat langs de meetlat van artikel 2:8 BW. Het hof komt tot het oordeel dat de Zoon zich in zijn hoedanigheid van enig prioriteitsaandeelhouder tegenover zowel de Moeder in haar hoedanigheid van medebestuurder en (enig) aandeelhouder als tegenover Stamrecht BV niet heeft gedragen naar wat de redelijkheid en billijkheid in de gegeven omstandigheden eisen. Redengevend daartoe is onder meer dat de Moeder de enige gewone aandeelhouder is van Stamrecht BV en dat zij voor haar levensonderhoud afhankelijk is van de inkomsten uit het vermogen van Stamrecht BV. Het hof overweegt dat de Zoon in privé als schuldenaar van Stamrecht BV de enige is die belang heeft bij het staken van executiemaatregelen ter uitvoering van het Bodemvonnis. Gelet op de verwevenheid van de belangen van de Zoon als prioriteitsaandeelhouder en schuldenaar van

Stamrecht B.V. kan een hoge(re) mate van zorgvuldigheid worden verlangd bij de besluitvorming door hem als enig prioriteitsaandeelhouder. Naar het voorlopig oordeel van het hof voldoet het bestreden besluit niet aan de gedragsnorm van artikel 2:8 BW: de vergadering van prioriteitsaandeelhouders, bestaande uit de Zoon als enige prioriteitsaandeelhouder, heeft in het licht van alle belangen naar redelijkheid en billijkheid niet tot het bestreden besluit kunnen komen, dat immers tot gevolg heeft dat de rechtmatige belangen van Stamrecht BV worden gefrustreerd. Het hof acht dan ook voldoende aannemelijk dat het bestreden besluit door de bodemrechter zal worden vernietigd. De (primaire) vordering tot schorsing van het besluit van de vergadering van prioriteitsaandeelhouders van Stamrecht BV wordt om die reden toegewezen.

In het verlengde hiervan oordeelt het hof bovendien dat de Zoon bij het nemen van het bestuursbesluit tot wijziging van het advocatenkantoor in strijd heeft gehandeld met de wettelijke regeling van tegenstrijdig belang (artikel 2:239 lid 6 BW). De Zoon heeft er een persoonlijk belang bij dat Stamrecht BV hoger beroep instelt tegen het vonnis waarbij hij in privé is veroordeeld de lening aan Stamrecht BV terug te betalen, dat de executie van het vonnis wordt gestaakt en dat in verband hiermee andere advocaten worden aangesteld. Dit belang is in strijd met het belang van Stamrecht BV, zodat de Zoon niet had mogen deelnemen aan de besluitvorming (art. 2:239 lid 6 BW). Een vordering tot vernietiging van deze bestuursbesluiten op grond van artikel 2:15 lid 1 sub a BW zou naar het oordeel van het hof in een bodemprocedure daarom kans van slagen hebben, zodat schorsing van de relevante bestuursbesluiten door het hof wordt toegewezen.

A. El Allaoui, april 2025

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 16-04-2024

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2024:1163

Zaaknummer: 200.331.613/01 en C/09/647363 / KG ZA 23-380

Rechters: C.J. Verduyn, G.C. de Heer en R.J. van Galen

Advocaten: R. Beele, D.J.M. Lange en J.P.H.G.W. Sars

Wetsartikelen: 2:8 BW, 2:15 BW, 2:239 lid 6 BW en 3:13 BW

RECHTSPRAAK

Tweedefasebeschikking enquête: vaststelling wanbeleid en ontslag bestuurder

De OK heeft eerder een onderzoek bevolen naar het beleid en de gang van zaken van vennootschap A en vennootschap B. Twee broers houden (indirect) ieder 50% van de aandelen in beide vennootschappen en zijn beiden (indirect) bestuurder van beide vennootschappen. De onderlinge verstandhouding tussen de beide broers is verstoord. Op basis van het onderzoeksrapport van de OK-onderzoeker oordeelt de OK dat blijkt van wanbeleid bij de beide vennootschappen. Bestuurder 1 wordt hiervoor verantwoordelijk gehouden. De OK treft de volgende eindvoorzieningen. Bestuurder 1 wordt ontslagen, de OK-bestuurder blijft in functie als bestuurder van de vennootschappen met beslissende stem voor bepaalde duur en de overdracht ten titel van beheer van de aandelen in de vennootschappen wordt gecontinueerd voor bepaalde duur.

Feiten en procesverloop

Twee broers staan sinds jaren aan het hoofd van twee vennootschappen A en B. Vennootschap A exploiteert de vastgoedtak en Vennootschap B exploiteert de winkels. Beide broers zijn (indirect) gezamenlijk bevoegd bestuurder bij zowel Vennootschap A als Vennootschap B. Besluitvorming vond plaats op informele wijze. Formeel bestuursoverleg vond niet plaats. Op enig moment zijn de zoon en dochter van Bestuurder 1 betrokken geraakt bij het concern. De kinderen van Bestuurder 2 zijn een stuk jonger.

Kort na de toetreding van de zoon en de dochter tot het concern raakt de onderlinge verstandhouding van de broers verstoord. Directe aanleiding is een verschil van inzicht over de vraag of de zoon aandelen in een dochtervennootschap van Vennootschap B zou mogen verwerven. Besloten wordt alleen nog de lopende investeringen te laten doorgaan en alle

andere – het openen van een nieuwe vestiging en de uitbreiding van een bestaande winkelvestiging – te staken.

De OK beveelt desverzocht een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van Vennootschap A en Vennootschap B, benoemt een onderzoeker en stelt een tijdelijk bestuurder en een tijdelijk beheerder aan.

In de periode daarna richten de zoon en de dochter een nieuwe vennootschap op. De OK-bestuurder schrijft aan de advocaat van Bestuurder 1 dat hij vermoedt dat Bestuurder 1 in dit verband is betrokken bij de oprichting van een concurrerende onderneming.

Naar aanleiding van het aanvullend verzoek van Vennootschap A bij de OK besluit de OK de onderzoeksperiode te verruimen, zodat het onderzoek ook betrekking kan hebben op de betrokkenheid van Bestuurder 1 bij mogelijke concurrerende activiteiten.

Onderzoeksverslag

Uit het onderzoeksverslag blijkt het volgende. Bestuurder 1 erkent zijn betrokkenheid bij de (oprichting van de) concurrerende onderneming van de zoon en de dochter. Het is niet aannemelijk dat de OK-bestuurder hiervoor toestemming heeft gegeven. Bestuurder 1 heeft met betrekking tot de opening van een nieuwe vestiging de voortzetting van de vergunningsaanvraag verhinderd. Deze handelingen zijn volgens de OK-onderzoeker gericht geweest op het beschadigen van Vennootschap B. Ook de handelingen die Bestuurder 1 heeft verricht in verband met de uitbreiding van een bestaande vestiging worden als riskant voor beide vennootschappen beschouwd. Bestuurder 1 is verantwoordelijk voor het transport van buiten Europa bestelde artikelen. In dit verband heeft Bestuurder 1 geweigerd akkoord te geven voor vervoersopdrachten en daarmee grote risico's genomen met betrekking tot de bedrijfsvoering. Ook heeft Bestuurder 1 de openstelling van de winkels op tweede paasdag geblokkeerd, hetgeen een breuk is met het jaar ervoor. Dit is volgens de OK-onderzoeker niet in het belang van de Vennootschappen.

De OK-bestuurder licht toe dat de onderneming bij zijn aantreden volledig tot stilstand was gekomen, er al geruime tijd geen besluiten meer waren genomen, er een groot tekort was aan personeel, geen inkooporders waren geplaatst en vele containers stonden te wachten op instructie om verscheept te worden naar Nederland. Daarnaast was de financiële huishouding niet op orde. Er werd geklaagd over gebrek aan betrokkenheid van Bestuurder 1 bij het inkoopproces.

Oordeel

De OK oordeelt dat uit het onderzoek blijkt dat sprake is van wanbeleid bij de Vennootschappen. Hiervoor is Bestuurder 1 verantwoordelijk. De OK ziet in de hiervoor beschreven handelingen van Bestuurder 1 geen op zichzelf staande incidenten maar een patroon waarin de belangen van de Vennootschappen door Bestuurder 1 als ondergeschikt aan de belangen van zijn gezin werden beschouwd. Bestuurder 1 ontbrak het aan inzet voor de Vennootschappen en heeft zijn loyaliteit verlegd naar de concurrerende onderneming van zijn kinderen. Bestuurder 1 heeft in strijd gehandeld met de loyaliteit die hij als indirect bestuurder en aandeelhouder van de Vennootschappen jegens de Vennootschappen had te betrachten en heeft zijn taak en verantwoordelijkheid als bestuurder van de Vennootschappen in hoge mate miskend.

Het is juist dat beide bestuurders een aandeel hebben gehad in het ontstaan van de moeizame onderlinge verhoudingen. Bestuurder 1 – en niet Bestuurder 2 – kan concrete verwijten worden gemaakt over zijn gedrag jegens de Vennootschappen.

De OK treft de volgende definitieve voorzieningen. Bestuurder 1 wordt ontslagen, de OK-bestuurder blijft in functie als bestuurder van de Vennootschappen met beslissende stem voor bepaalde duur en de overdracht ten titel van beheer van de aandelen in de Vennootschappen wordt gecontinueerd voor bepaalde duur. Bestuurder 1 wordt (tezamen met zijn persoonlijke holding) hoofdelijk veroordeeld in de onderzoekskosten. Beide hebben als bestuurders van de Vennootschappen in strijd gehandeld met elementaire beginselen van verantwoord ondernemerschap. Daarvan kan hen een persoonlijk verwijt worden gemaakt. Het verzoek om een tweede tijdelijk beheerder van aandelen te benoemen, wijst de OK af, omdat de belangen van beide bestuurders als (indirect) aandeelhouders voldoende zijn gewaarborgd dankzij de OK-beheerder als beheerder van beider aandelen.

A.M. Dumoulin-Siemens, maart 2025

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 03-02-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:278

Zaaknummer: 200.342.031/01 OK en 200.342.107/01 OK

Rechters: C.C. Meijer, A.P. Wessels, E. Loesberg, D.E.M. Aleman en G.A.J. Dubbeld

Advocaten: W.L.H. Aerts, R.A.M.D. Smit, R.J.W. Analbers, J.L. van Maanen, M.H.J. van Rest en S.S. van Dam

Wetsartikelen: 2:355 BW en 2:356 BW

RECHTSPRAAK

Customized Energy Systems B.V./Holland Energie Groep B.V. en E-Unit Nederland B.V. c.s.

In deze zaak staat het geschil centraal tussen een ontwikkelaar van batterijsystemen voor energieopslag en diens afnemer. De ontwikkelaar stelt dat de slotfactuur van het geleverde systeem onbetaald is gebleven en vordert betaling hiervan. Daarnaast vordert de ontwikkelaar betaling van de slotfactuur door de (in)directe bestuurders van de afnemer op grond van bestuurdersaansprakelijkheid uit hoofde van onrechtmatige daad. De afnemer stelt echter dat het systeem nooit daadwerkelijk is opgeleverd en vordert terugbetaling van de gemaakte kosten en een schadevergoeding. De vordering tot betaling van de slotfactuur wordt zowel in eerste aanleg als hoger beroep toegewezen, het beroep van de afnemer slaagt niet. Daarnaast worden de (in)directe bestuurders in hoger beroep alsnog aansprakelijk gehouden tot betaling van de slotfactuur op grond van bestuurdersaansprakelijkheid.

Feiten

Customized Energy Systems B.V. ('CES') ontwikkelt, bouwt en installeert batterijsystemen ten behoeve van energieopslag. Holland Energie Groep B.V. ('HEG') richt zich op de ontwikkeling en exploitatie van een duurzaam bedrijfsverzamelgebouw. In 2018 tekenen partijen een opdrachtbevestiging waarbij HEG CES de opdracht geeft een geavanceerd energieopslagsysteem ('ESS') te ontwikkelen en installeren.

In april 2020 is de installatie van de ESS door CES voltooid en verstuurt CES de slotfactuur van een bedrag van circa € 310.000. Daarbij deelt CES ook een opleverprotocol met HEG ter ondertekening. Tussen partijen bestaat onenigheid over de oplevering van de ESS en de slotfactuur. HEG stelt dat geen sprake is geweest van deugdelijke oplevering omdat de

benodigde testen niet zijn uitgevoerd en de ESS niet deugdelijk functioneert.

CES stelt echter dat de ESS wel degelijk deugdelijk is opgeleverd en in aanwezigheid van een technisch adviseur van HEG de benodigde testen zijn uitgevoerd en (na enige herstelwerkzaamheden) deze adviseur heeft toegezien op de deugdelijke oplevering van de ESS. HEG stelt echter dat de technisch adviseur niet bevoegd was HEG te vertegenwoordigen.

Procedure

In de procedure vordert CES in eerste aanleg betaling van de slotfactuur door HEG. In een andere procedure vordert CES tevens de rechtbank voor recht te verklaren dat E-Unit c.s. als (in)directe bestuurders van HEG onrechtmatig hebben gehandeld en dat hen persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt als gevolg waarvan zij hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de betaling van de slotfactuur. HEG vordert kort gezegd de rechtbank voor recht te verklaren dat de ESS nooit is opgeleverd dan wel gebrekkig is opgeleverd en vordert daarbij terugbetaling van de al gemaakte kosten van meer dan € 600.000 en een schadevergoeding.

In eerste aanleg wijst de rechtbank de vorderingen van HEG af en wijst zij de vordering van CES toe ten aanzien van betaling van de slotfactuur door HEG. De rechtbank wijst echter de vordering ten aanzien van het onrechtmatig handelen door E-Unit c.s. af. Alle partijen gaan in hoger beroep.

Oplevering ESS

Allereerst gaat het hof in op de vraag of de ESS überhaupt is opgeleverd ofwel de vraag dat CES erop mocht vertrouwen dat de oplevering is toegezegd door de technisch adviseur van HEG. Het hof is hierbij – kort gezegd – van oordeel dat CES voldoende heeft vastgesteld dat de ESS deugdelijk was opgeleverd en klaar was voor gebruik. Hierbij heeft HEG onvoldoende gemotiveerd en onderbouwd weersproken dat geen sprake was van oplevering dan wel van gebrekkige oplevering. Daarnaast mocht CES erop vertrouwen dat HEG vertegenwoordigd werd door de adviseur en er daardoor op mocht vertrouwen dat de oplevering kenbaar was voor HEG. Evenmin heeft HEG voldoende gemotiveerd dat het schade heeft ondervonden door de te late oplevering, deze vordering van HEG slaagt daarom evenmin.

Bestuurdersaansprakelijkheid

CES vordert naast betaling van de slotfactuur ook dat E-Unit c.s. als (in)direct bestuurders van HEG mede aansprakelijk zijn voor het onbetaald blijven van deze slotfactuur wegens onrechtmatig handelen en dat hen daarin een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt. CES voert hiervoor ten eerste aan dat E-Unit c.s. ten tijde van de opdrachtbevestiging wisten

of behoorden te weten dat HEG haar verplichtingen uit hoofde daarvan niet kon nakomen. Daarnaast voert CES aan dat E-Unit c.s. het HEG-concern zodanig hebben ingedeeld dat aan schuldeisers geen verhaal kan worden geboden. Daarnaast beargumenteert CES dat sprake is van betalingsonwil en verhaalsfrustratie.

CES beargumenteert voor de eerste grond dat ten tijde van het tekenen van de opdrachtbevestiging in 2018 E-Unit c.s. als (in)directe bestuurders wisten of behoorden te weten dat HEG haar verplichtingen uit deze overeenkomst niet kon nakomen. Het hof oordeelt dat onvoldoende grond is om dit aan te nemen omdat CES in principe een afdoende kredietfaciliteit ten behoeve van de ESS was aangegaan. Het argument dat E-Unit c.s. onrechtmatig hebben gehandeld door de inrichting van het HEG-concern slaagt evenmin.

Betalingsonwil en verhaalsfrustratie

Ten aanzien van de betalingsonwil en verhaalsfrustratie benoemt het hof dat slechts onder bijzondere omstandigheden naast de vennootschap ook de bestuurders persoonlijk aansprakelijk kunnen worden gesteld. In de situatie dat een schuldeiser benadeeld is doordat zijn vordering onbetaald is gebleven ofwel geen verhaal wordt geboden, kan een grond voor bestuurdersaansprakelijkheid bestaan indien de bestuurder dit heeft bewerkstelligd of als de bestuurder de vennootschap toelaat haar contractuele verplichtingen niet na te komen. Bestuurdersaansprakelijkheid kan ook bestaan als de bestuurder wist of redelijkerwijze had moeten begrijpen dat de handelswijze van de vennootschap tot gevolg heeft dat de vennootschap haar verplichtingen niet kan nakomen.

Het hof oordeelt dat E-Unit c.s. op grond van onrechtmatige daad aansprakelijk zijn voor het onbetaald blijven van de door CES ingediende slotfactuur. Hiervoor neemt het hof mee in haar oordeel dat E-Unit als bestuurder van HEG geen goede reden had om de toentertijd beschikbare kredietfaciliteit niet aan te wenden voor het betalen van CES als schuldeiser. De kredietfaciliteit was immers door HEG mede aangegaan ten behoeve van de aanschaf van de ESS. Bovendien is HEG na verloop van tijd gewisseld van kredietfaciliteit bij een andere bank. Onder de voorwaarden van de nieuwe kredietfaciliteit was het niet toegelaten de betaling voor de ESS te voldoen. HEG en diens bestuurders hadden daarom niet zomaar mogen overstappen van kredietfaciliteit zonder de betalingsverplichting uit hoofde van de ESS te voldoen.

Uitspraak

Het hof bekrachtigt de uitspraak van de rechtbank waarbij HEG wordt veroordeeld tot betaling van de slotfactuur vermeerderd met wettelijke handelsrente. Daarnaast oordeelt het hof dat ook E-Unit c.s. als bestuurders van HEG onrechtmatig hebben gehandeld jegens CES en dat hen in dat kader tevens een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt. E-Unit c.s.

zijn daarom ook hoofdelijk aansprakelijk tot betaling van de slotfactuur vermeerderd met wettelijke handelsrente. Daarnaast worden HEG respectievelijk E-Unit c.s. ook veroordeeld de proceskosten van CES te vergoeden.

E.J. Nagel, maart 2025

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 03-12-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:7476

Zaaknummer: 200.332.283/01 en 200.331.057/01

Rechters: A.A.J. Smelt, J. Smit en H.M. Fahner

Advocaten: J.J. Linker en E.C.B. Adriaanse

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Enquête New Office Centre B.V. c.s.

In het faillissement van New Office Centre Beheer B.V. (NOCB) en New Office Centre B.V. (NOC) oordeelt de OK op verzoek van de curator dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan een juist beleid en juiste gang van zaken. De OK gelast een onderzoek over de periode van 21 juni 2018 tot 11 juni 2021. Belangrijke punten zijn de overname en financiering van Staples Nederland voor ruim € 35 miljoen, de integratie van een vennootschap van een bestuurder in NOCB, de aankoop van aandelen in een vennootschap waarvan de andere bestuurder aandeelhouder was door NOCB voor € 1,34 miljoen en de overname en financiering van Staples Duitsland voor € 13,14 miljoen. De bestuurders en commissarissen menen dat een onderzoek geen redelijk doel meer dient, omdat de curator zelf al een onderzoek heeft verricht. De OK oordeelt dat er wel een belang is bij de enquête: het doel is mede om opening van zaken te verkrijgen en vast te stellen wie verantwoordelijk is voor mogelijk blijkend wanbeleid. Verder gaat van zowel het onderzoek als een eventuele vaststelling van (verantwoordelijkheid voor) wanbeleid een preventieve werking uit.

Feiten

Deze beschikking van de OK betreft een verzoek van de curator tot een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken bij New Office Centre Beheer B.V. ('NOCB') en New Office Centre B.V. ('NOC'), beide failliet verklaard op 1 maart 2022. In 2018 namen [indirect bestuurder 1] en [indirect bestuurder 2] via NOCB c.s. de Nederlandse activiteiten van Staples over voor € 35,38 miljoen. Staples exploiteert een internationaal opererende groothandel in kantoorartikelen. Vervolgens integreerden zij hun eigen ondernemingen in NOCB. In 2019 verwierven zij ook de Duitse activiteiten van Staples voor € 13,14 miljoen. Na tegenvallende

resultaten en de impact van de COVID-19-pandemie werden de aandelen in NOCB in 2021 voor € 1 verkocht aan Standard Office Holding B.V. ('Standard'), die € 6 miljoen investeerde. De investeringen bleken onvoldoende om de onderneming (weer) levensvatbaar te krijgen. Ondanks deze investeringen ging NOCB c.s. in 2022 failliet.

Verzoek

De curator heeft een oorzaken- en rechtmatigheidsonderzoek uitgevoerd en verzoekt nu een enquête – oftewel een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van NOCB en NOC over de periode van 21 juni 2018 tot en met 11 juni 2021 (ex art. 2:350 BW). De curator stelt dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan een juist beleid en een juiste gang van zaken, waaronder: (1) gebrek aan strategie bij de overnames van zowel de Nederlandse als de Duitse activiteiten van Staples; (2) onduidelijkheid over de integratie van de eigen ondernemingen van [indirect bestuurder 1] en [indirect bestuurder 2] in NOCB c.s., met name wat betreft de waarde van deze ondernemingen en het belang voor NOCB c.s.; en (3) [indirect bestuurder 1] en [indirect bestuurder 2] zouden niet in control zijn geweest bij het besturen van de gehele onderneming.

Verweer

[Indirect bestuurder 1] en [indirect bestuurder 2] voeren verweer door te stellen dat de curator onvoldoende belang heeft bij een enquête, althans dat de belangen van de gezamenlijke schuldeisers daar niet mee zijn gediend. Tevens vinden zij dat het onderzoek van de curator ondeugdelijk is en een eenzijdige beschrijving geeft van de gang van zaken.

Beoordeling

De OK zoomt in op de organisatiestructuur van NOCB c.s. en de verschillende overnames en financieringen. Belangrijke punten daarbij zijn:

- (a) De overname van Staples Nederland in 2018 voor € 35.380.000, gefinancierd door onder meer vastgoedtransacties en leningen.
- (b) De integratie van een van de belanghebbenden, te weten Kantoor Expert Groep B.V. (KEG) (eigendom van [bestuurder 1]) in NOCB voor € 4,8 miljoen in december 2018.
- (c) De aankoop van aandelen in Ideatics (deels eigendom van [bestuurder 2]) door NOCB voor € 1,34 miljoen in december 2018.
- (d) De overname van Staples Duitsland in 2019 voor € 13.140.000, gefinancierd door leningen

en een inkoopverplichting bij Quantore.

Vanwege liquiditeitsproblemen zijn NOCB c.s. begin 2020 bij ABN AMRO onder bijzonder beheer geplaatst. Het aantrekken van nieuwe financiering voor NOCB c.s. is toen een van de prioriteiten geworden. Er werden consultants aangesteld en een raad van commissarissen ingesteld. Verschillende rapporten gaven in duidelijke bewoordingen weer dat het niveau van de (financieel-)administratieve organisatie van NOCB c.s. moest worden verbeterd om het managementinzicht te krijgen dat passend was bij de omvang die NOCB c.s. destijds hadden. Uiteindelijk leidde dit tot de verkoop aan Standard in 2021, gevolgd door het faillissement in 2022, ondanks pogingen tot herstructurering. De curator verzoekt nu een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken bij NOCB en NOC over de periode van 21 juni 2018 tot en met 11 juni 2021, terwijl verschillende belanghebbenden zich hiertegen verzetten of andere onderzoeksperiodes voorstellen.

De OK oordeelt dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan het beleid en de gang van zaken bij NOCB c.s. en wijst het verzoek om een enquête toe. Het argument van het bestuur en de raad van commissarissen dat een onderzoek geen redelijk doel meer dient, wordt verworpen. De curator voert terecht aan dat een onderzoek door een door de OK benoemde onafhankelijke onderzoeker mede tot doel heeft om opening van zaken te verkrijgen en vast te stellen wie verantwoordelijk is voor mogelijk blijkend wanbeleid. Dat de curator zelf al over de benodigde informatie zou kunnen beschikken, maakt dat niet anders. Daarbij komt dat het niet aan de curator maar aan de OK is om op basis van het te verrichten onderzoek vast te stellen of sprake is geweest van wanbeleid bij NOCB c.s. en wie daarvoor eventueel verantwoordelijk zijn. Verder geldt dat van zowel het onderzoek als een eventuele vaststelling van (verantwoordelijkheid voor) wanbeleid door de OK ook een preventieve werking zal uitgaan. Dat de doelen van het enquêterecht niet meer gediend zouden kunnen worden met een onderzoek is onjuist. De kosten van het onderzoek komen voor rekening van de faillissementsboedel.

De onderzoeksperiode wordt vastgesteld van 21 juni 2018 (overname activa Staples Nederland) tot 11 juni 2021 (aftreden bestuurders en overname aandelen door Standard). Verzoeken om de periode te beperken of uit te breiden worden afgewezen. De onderzoeker krijgt de vrijheid om relevante gebeurtenissen buiten deze periode mee te nemen indien die van belang zijn. De kosten van de procedure worden ten laste gebracht van de bestuurders, en de curator dient zekerheid te stellen voor de betaling van de onderzoekswerkzaamheden.

E. Ayerdem, maart 2025

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 20-02-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:433

Zaaknummer: 200.343.535/01 OK

Rechters: E. Loesberg, A.W.H. Vink, J.M. de Jongh, A.J. Brouwer en S.M. Zijderveld

Advocaten: J. Wareman, S.M. Marges, K.P. Hoogenboezem, mr. S.E. Streng, G.J. de Bock en M. Windt

Wetsartikelen: 2:350 lid 1 BW en 2:346 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

Enquête ICTS International N.V. (tweede fase)

OK; enquête. In een enquêteprocedure zijn in het onderzoek gebreken geconstateerd bij een aandelenuitgifte en een conversiebesluit. Uit deze gebreken blijkt onjuist beleid, maar geen wanbeleid, zo oordeelt de OK. Daarbij is van belang dat de vennootschap maatregelen heeft genomen om alle mogelijk nadelige gevolgen van de gebreken ongedaan te maken.

Feiten

Partijen zijn ICTS International N.V. ('ICTS') en verzoekster [A], die minderheidsaandeelhouder is bij ICTS. De Spencer Corporation Ltd. ('Spencer') is meerderheidsaandeelhouder.

ICTS is een houdstermaatschappij van een aantal (klein)dochtervennootschappen die een onderneming exploiteren. Zij exploiteren een onderneming op het gebied van met name dienstverlening inzake luchtvaart- en luchthavenbeveiliging en aanverwante diensten in onder meer de VS, de EU en Israël. Via dochtervennootschappen ontwikkelt zij technologie op het gebied van identiteitsverificatie.

In mei en juni 2019 verkeert ICTS in een slechte financiële situatie. Daarom vinden een aandelenuitgifte en een conversiebesluit plaats. Zo worden aandelen uitgegeven aan de commissarissen en het senior management van ICTS. Daarnaast zijn aan Spencer nieuwe rechten toegekend, zodat zij haar vorderingen uit hoofde van een verstrekte lening op ICTS kan omzetten in aandelen in ECTS.

Op verzoek van minderheidsaandeelhouder [A] gelast de OK in 2022 een onderzoek naar de aandelenuitgifte en het conversiebesluit. Dit onderzoek is in 2023 afgerond.

Verzoek

Op verzoek van [A] oordeelt de OK over de vraag of uit het onderzoek wanbeleid bij ICTS

blijkt en of bepaalde eindvoorzieningen moeten worden getroffen. Als gronden voert [A] aan dat de besluiten tot aandelenuitgifte en het conversiebesluit niet zijn gebaseerd op rechtsgeldige besluiten. Er zou geen besluit tot uitgifte zijn genomen, dan wel zijn de besluiten door het verkeerde orgaan genomen. Verder zou de prijs bij de aandelenuitgifte en de conversie te laag zijn geweest. De lening die Spencer aan ICTS heeft verstrekt, zou Spencer een disproportioneel voordeel hebben opgeleverd. Zo zou Spencer daardoor een bedrag van circa USD 8,1 miljoen hebben gekregen. Tot slot zou de governance bij ICTS niet op orde zijn, omdat het bestuur en de raad van commissarissen hun taken niet behoorlijk zouden vervullen.

Beoordeling

De OK constateert gebreken bij de aandelenuitgifte en het conversiebesluit. ICTS heeft echter met betrekking tot het conversiebesluit maatregelen genomen die ertoe hebben geleid dat alle (mogelijk) nadelige gevolgen voor de minderheidsaandeelhouders ongedaan zijn of worden gemaakt. Met betrekking tot de aandelenuitgifte heeft zij maatregelen genomen die naar verwachting op korte termijn daartoe leiden. De OK heeft het vertrouwen dat ICTS de materiële gevolgen van de aandelenuitgifte zo spoedig mogelijk geheel ongedaan zal maken. Op grond van de gebreken is wel sprake van onjuist beleid, maar niet van wanbeleid.

Verder constateert de OK dat een wanbeleidsoordeel ICTS en de met haar verbonden onderneming ernstig zou kunnen schaden. De OK motiveert dit met het feit dat ICTS actief is in een sector waar stabiliteit en betrouwbaarheid voor contractspartijen belangrijk is, namelijk luchthavenbeveiliging en identiteitsverificatie. Ook voor het vertrouwen van cliënten in het buitenland kan een wanbeleidsoordeel ernstige schade veroorzaken. Daarnaast is de financiële situatie bij ICTS nu verbeterd, zodat de lening van haar meerderheidsaandeelhouder Spencer niet meer onmisbaar is voor haar voortbestaan.

Beslissing

Volgens de OK is niet gebleken van enige resterende of dreigende schade bij ICTS of haar minderheidsaandeelhouders. De verzoeken op grond van artikel 2:355 BW en artikel 2:356 BW worden afgewezen.

A. Schulz, maart 2025

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 14-11-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:3140

Zaaknummer: 200.336.639/01OK

Rechters: A.P. Wessels, A.W.H. Vink, E. Loesberg, F. Marring en G. Boon

Advocaten: U. Aloni, J.P.M. le Clercq, J.M. Blanco Fernández, B. Kemp, L.P. Wiggers, S. Renshof, A.N. Stoop en B.T. Verdam

Wetsartikelen: 2:355 BW, 2:356 BW en 2:345 BW